

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 199/18

Luxemburg, 13 decembrie 2018

Hotărârile în cauzele conexe C-138/17 P Uniunea Europeană/Gascogne Sack Deutschland și Gascogne și C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană, în cauza C-150/17 P Uniunea Europeană/Kendrion și în cauzele conexe C-174/17 P Uniunea Europeană/ASPLA și Armando Álvarez și C-222/17 P ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană

Presă și informare

Curtea anulează daunele interese impuse Uniunii Europene de Tribunalul Uniunii Europene ca urmare a unor comisioane de constituire a garanției bancare plătite de mai multe întreprinderi în contextul unei durate excesive a procedurii în fața Tribunalului UE

Uniunea Europeană nu este responsabilă de costurile pe care aceste întreprinderi le-au suportat prin faptul că au menținut, din propria alegere, o garanție bancară în favoarea Comisiei pentru plata unor amenzi într-un moment în care era evident pentru ele că procedura în fața Tribunalului UE în legătură cu aceste amenzi urma să aibă o durată excesivă

În luna februarie 2006, societățile Gascogne Sack Deutschland (fostă Sachsa Verpackung), Gascogne (fostă Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA și Armando Álvarez au sesizat Tribunalul Uniunii Europene pentru a obține anularea deciziei Comisiei emise împotriva lor în cadrul unei înțelegeri în sectorul sacilor industriali¹.

În anul 2011, Tribunalul a respins acțiunile acestor societăți². Prin hotărârile din 2013³, Curtea de Justiție a confirmat hotărârile Tribunalului și, pe cale de consecință, amenzile aplicate societăților. În aceste hotărâri, Curtea a decis totuși că durata procedurilor în fața Tribunalului a fost excesiv de lungă, astfel încât societățile în cauză puteau introduce acțiuni în despăgubire având ca obiect repararea prejudiciilor eventuale suferite ca urmare a întârzierii în examinarea cauzelor.

În anii 2014 și 2015, fiecare dintre societăți a sesizat Tribunalul cu o acțiune în despăgubire împotriva Uniunii Europene pentru a solicita repararea prejudiciului suferit ca urmare a duratei procedurii în fața Tribunalului.

În anul 2017, Tribunalul a pronunțat hotărârile în aceste cauze și a obligat Uniunea Europeană să despăgubească societățile, pe de o parte, pentru prejudiciile materiale care rezultau din faptul că acestea au trebuit să mențină pentru mai mult timp decât s-a prevăzut inițial garanția bancară oferită Comisiei pentru plata viitoare a amenzilor care le fuseseră impuse ca urmare a înțelegerii picate și, pe de altă parte, pentru prejudiciile morale legate de starea de incertitudine în care s-au regăsit aceste societăți din cauza întârzierii cu care Tribunalul le-a soluționat cauzele:

¹ Decizia C(2005) 4634 a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului [101 TFUE] (cazul COMP/F/38.354 – Saci industriali).

² Cauzele din 16 noiembrie 2011 [T-72/06](#) Groupe Gascogne/Comisia, [T-79/06](#) Sascha Verpackung/Comisia, [T-54/06](#) Kendrion/Comisia, [T-76/06](#) ASPLA/Comisia și [T-78/06](#) Armando-Álvarez/Comisia.

³ Cauzele din 26 noiembrie 2013 [C-40/12 P](#) Gascogne Sack Deutschland/ Comisia și [C-58/12 P](#) Groupe Gascogne/ Comisia, [C-50/12 P](#) Kendrion/ Comisia, a se vedea de asemenea [comunicatul de presă nr. 150/13](#), [C-35/12 P](#) și cauzele din 22 mai 2014 ASPLA/ Comisia și [C-36/12](#) Armando Álvarez/ Comisia.

Societatea	Hotărârea Tribunalului	Prejudiciu material (comisioane de constituire a garanției bancare)	Prejudiciu moral (starea de incertitudine în care s-a găsit societatea)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (a se vedea de asemenea CP nr. 1/17)	0 euro	5 000,00 euro
Gascogne	T-577/14	47 064,33 euro	5 000,00 euro
Kendrion	T-479/14	588 769,18 euro	6 000,00 euro
ASPLA	T-40/15	44 951,24 euro	0 euro
Armando Álvarez	T-40/15	111 042,48 euro	0 euro

În anul 2017, Uniunea Europeană și societățile în cauză, cu excepția Kendrion, au declarat recursuri împotriva hotărârilor Tribunalului.

Prin hotărârile pronunțate astăzi, Curtea respinge, mai întâi, argumentul Kendrion potrivit căruia, având în vedere aspectul că Uniunea Europeană este reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, faptul de a încredința Curții examinarea cauzei sale constituie un conflict de interese care aduce un prejudiciu dreptului său la o instanță independentă și imparțială prevăzut de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În această privință, Curtea constată că **situația menționată nu rezultă dintr-o alegere a Uniunii Europene în calitate de parte reclamantă, ci din aplicarea strictă a normelor dreptului Uniunii în materie de litigii referitoare la repararea prejudiciului cauzat de Uniune și în materia normelor privind recursurile care se raportează la acest domeniu de contencios**, care desemnează fără echivoc Curtea ca fiind competentă.

Curtea amintește, în continuare, că nerespectarea de către Tribunal a obligației sale de a statua într-un termen rezonabil constituie o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii, care ar putea declanșa răspunderea financiară a Uniunii Europene pentru prejudiciile suferite în acest context de operatorii economici, cu condiția să existe o legătură de cauzalitate între încălcarea dreptului și prejudiciul dovedit.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate, Curtea amintește jurisprudența sa⁴ potrivit căreia, atunci când o decizie a Comisiei prin care se impune plata unei amenzi este însoțită de posibilitatea de a constitui o garanție destinată să asigure plata respectivă în așteptarea soluționării unei acțiuni formulate împotriva acestei decizii, **prejudiciul constând în cheltuielile aferente garanției rezultă nu din decizia menționată, ci din propria alegere a persoanei interesate de a constitui mai degrabă o garanție decât de a plăti imediat amenda. Or, existența unei asemenea posibilități rupe legătura de cauzalitate dintre încălcarea dreptului și prejudiciul pretins suferit, astfel încât comportamentul reproșat Uniunii Europene nu mai poate fi considerat ca fiind cauza determinantă a prejudiciului.**

În aceste condiții, Curtea relevă că **Tribunalul a considerat în mod greșit că legătura dintre depășirea termenului rezonabil de soluționare în cauzele respective și plata unor comisioane de constituire a garanției bancare în perioada care corespundea acestei depășiri nu putea să fi fost ruptă de alegerea societăților în cauză de a nu plăti imediat amenda și de a constitui o garanție bancară.**

⁴ Cauza din 28 februarie 2013 [C-460/09 P](#) Inalca și Cremonini/Comisia.

În acest context, Curtea constată că această concluzie nu este repusă în discuție de împrejurarea că, în momentul în care societățile menționate au constituit garanțiile bancare, încălcarea termenului rezonabil de soluționare era imprevizibilă. Astfel, la fel precum constituirea garanțiilor bancare, **menținerea acestora prezintă, de asemenea, un caracter opțional pentru întreprinderile în cauză**, care sunt astfel libere să pună capăt, în orice moment, garanției bancare pe care au constituit-o și să plătească amenda aplicată. Or, această posibilitatea era, de asemenea, deschisă societăților în cauză în speță în momentul în care au realizat că, având în vedere ritmul lent al evoluției cauzelor lor în fața Tribunalului, costul garanțiilor lor bancare va fi mai mare decât cel pe care l-au prevăzut inițial cu ocazia constituirii acestor garanții.

În aceste împrejurări, **Curtea anulează hotărârile atacate în măsura în care Tribunalul a acordat societăților în cauză o despăgubire pentru prejudiciul material care rezultă din menținerea garanțiilor bancare ale acestora și respinge cererea societăților menționate privind acordarea unei despăgubiri cu acest titlu.**

În sfârșit, Curtea respinge în tot recursurile declarate de societățile în cauză și menține despăgubirile acordate de Tribunal acestor societăți cu titlu de prejudiciu moral.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor ([C-138/17 P](#), [C-150/17 P](#) și [C-174/17 P](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106